

Türkiye Otizm Meclisinden Duyuru ve Paylaşım

Otizmli bireylere yönelik son zamanlarda artan darp ve şiddet olayları hepimizi derinden üzmüştür. Konuya ilişkin Türkiye Otizm Meclisi üyesi Otizm Dernekleri Federasyonu'nun tüm STKların ortak hissiyatını yansıtan açıklamasını camiamızla paylaşıyoruz..

11 Mart 2020

ODFED OTİZM DERNEKLERİ FEDERASYONU'NDAN AÇIKLAMA

ODFED Otizm Dernekleri Federasyonu Türkiye son günlerde otizmlı çocuklarımıza uygulanan darp ve şiddet olayları üzerine bir açıklama yapma gereği duymuştur.

Son günlerde otizmlı çocuklarımıza uygulanan darp ve şiddet olayları hepimizi derinden üzmüştür. Şiddet uygulayan kişilerin serbest bırakılması veya görevden alınmaması, otizmlı birey ailelerinin endişelerini arttırmıştır.

Bu vahim olayları neden münferit hadiseler olarak değerlendirmedığımızı ve şiddete uğrayan çocuklarımızın, bu tür olaylar sonrasında hayatlarının nasıl değiştiğini açıklamak isteriz.

Normalde biri size vurursa, o an için bir travma yaşarsınız. Belki bir ihtimal siz de ona vurursunuz ve kavga edersiniz. Bir hafta sonra iyileşirsiniz ve zamanla yaşadığınız tramvatik olayı unutursunuz. Ancak otizmlı bir bireye vurulduğunda ve şiddet uygulandığında yaşananlar daha farklı sonuçlar doğurur. Çoğu otizmlı için hayatta olan bitenler ya siyahtır ya da beyazdır. Grileri, nüansları ona anlatmakta zorlanırsınız.

Bunu açmak gerekirse, mesela ona vuran kişinin bir istisna olduğunu, kötü biri olduğunu sokaktaki herkesin böyle olmadığını anlatamayabilirsiniz. Sonuç olarak otizmlı birey, bu travma sonrasında aynı yaş grubundaki, kendisine vuran kişi ile benzerlik gösteren herkesten korku duyabilir. Bu korku ve travma, belki 10 yıl belki de yaşamı boyunca sürebilir. Mesela aradan yıllar geçtikten sonra ailesi ile bir lokantada yemek yiyen otizmlı bir genç birden panik halinde bağırmaya başlayabilir, siz de bunun neden olduğunu anlayamazsınız. Halbuki o, masanıza gelen garsonu 5 yıl evvel kendisine vuran kişiye benzetmiş ve o an duyduğu korkuyu bire bir yaşamıştır.

İşin bir başka boyutu da çoğu otizmlinin kendisini korumayı, vurmayı ya da zarar vermeyi bilmemesidir. Birçoğu kendini tehlikede hissetse bile karşısındakine vurmaz. Durumdan kurtulmak için kendi elini ısırarak gibi davranışlarla şiddeti kendisine yöneltebilir, bağırabilir ama çoğu zaman yine de karşısındakine vurmaz.

Bu nedenlerle, otizmlı bir bireye şiddet uygulandığında verilen hasar, zannedildiğinden çok daha fazladır ve "basit bir kavga olayı" değildir. Diğer yandan, unutmayalım ki nefret yüklü bir toplumda önce en zayıfların sonra herkesin güvenlik sorunu vardır.

Bunları görmezden gelir hoşgörü, ahlak, dürüstlük, insan sevgisi gibi erdemleri eğitim sistemimize acilen etkili bir şekilde dahil etmezsek gitgide daha vahşi bir toplum olacağız, zira eğitmek sadece akademik bilgi yüklemek değildir.

Evet çok kırgın ve kızgınız, suçlular cezasını da çekmeli ve inanıyoruz ki çekecek de inşallah ama polisiye tedbirlerle sınırlı ve konuyu sadece bu olaylar özelinde halletmeye çalışırsak bir süre sonra toplumsal hafıza bu olayı da unutur, sonra da maalesef yenilerini yaşarız, geçtiğimiz yıllarda hatta birkaç ay önce de benzerlerini yaşamıştık.

Bizlerin tüm yaşamını etkileyecek bir şiddet eylemine karşı çocuklarımızı koruyan yasa ve diğer düzenlemelerin daha büyük bir hassasiyetle uygulanmasını talep ediyor, ilgili makamların bu konuda yanımızda olduklarını daha fazla hissetmek istiyoruz.

Saygılarımızla,

Otizm Dernekleri Federasyonu Yönetim Kurulu